

דף סה.

עין משפט א.ב.

אח"ע סימן מר פעיף ג.

ג. ד. שיכור שקידש קידושיו קידושין, אפי' נשתכר הרבה אם לא שהגיע לשכרותו של לוט, שאז אינן קידושין. ומתיישבין בדבר זה ^ז.

ח"מ סימן רלה פעיף כב

כב. כד. השיכור מקחו מקח וממכרו ממכר אם לא שהגיע לשכרותו של לוט ^ח שעושה ואינו יודע מה שעושה שאין מעשיו כלום ודינו כשוטה.

עין משפט ג.

או"ח סימן רלח פעיף א

א. א. צריך ליזהר בלימוד הלילה ^ט יותר משל היום, והמבטלו עונשו מרובה.

יו"ד סימן רמו פעיף כג

כג. ל. מי שרוצה לזכות בכתרה של תורה יזהר בכל לילותיו ^י שלא יאבד אפי' אחת מהן בשינה באכילה ושתייה ושיחה וכיוצא בהם, אלא בדברי חכמה ותלמוד תורה.

הגה: כי אין אדם לומד רוב חכמתו כי אם בלילה.

ויש לאדם להתחיל ללמוד מט"ו באב ואילך ועל זה אמרו "מאן דלא מוסיף יסיף" ^כ.

ז. כלומר דפעמים נראה שהוא כשכרותו של לוט, ואינו כן אחרי חקירה, ח"מ.

ח. מבריתא בעירובין ס"ה. ומימרא דר' חנינא שם. ורמב"ם שם הלכה י"ח.

ט. עיין בכה"ח מאות א' עד אות ה' מש"כ בשם הזוהר ומדרשים אודות הלימוד בלילה ואחר חצות הלילה.

י. מימרא דר"ל בחגיגה י"ב ע"ב ובע"ז דף ג' ע"ב, וכתב בפרישה כל לילותיו אפי' בתקופת תמוז שהלילות קצרים מ"מ ילמד מעט בהם. ש"ך ס"ק כ"ה.

כ. היינו ימות בלא עתו.

עין משפט ד.

או"ח סימן רלח סעיף ב

ב. היה לו חק קבוע ללמוד כך וכך ליום והיה טרוד ביום שלימנו בלילה מיד ^ל.

עין משפט ה.

או"ח סימן צח סעיף ב

ג. ד. לא יתפלל במקום שיש דבר שמבטל כוונתו, ולא בשעה המבטלת כוונתו, ועכשיו אין אנו נזהרין ^מ משום שאין אנו מכוונים כ"כ בתפלה.

דף סה:

עין משפט א.

או"ח סימן שפב סעיף יז

יז. שתי חצרות זו לפנינו מזו, וישראל ואינו יהודי בפנימית וישראל בחיצונה, או להיפך, ואפי' אינו יהודי בפנימית ושני הישראלים בחיצונה האינו יהודי אוסר ^נ. וי"א אפי' אינו יהודי בפנימית וישראל

^ל. דהוי כנדר וע"כ יתנה מתחלה שלא יהיו עליו נדר, מ"א ס"ק א'. וענין ההשלמה בלילה כיון שהתורה מכפרת כמו קרבן, וכמו שבקרבן משלים ליום שלפניו גם התורה משלימה ליום שלפניו.

וטוב שאדם לא ישן תיכף אחר תחילת הלילה אלא אחר ג' שעות וא"צ שיהיו שלימות, והוא משער הכוונות דף נ"ג ע"ג. כה"ח ט'

בתחילת הלילה ישכב על צד שמאל ואחר חצות לילה אם ירצה לישן יכול להתהפך על צד ימינו ומועיל מאוד לבטל כוחות החיצונים, משער הכוונות דף נ"ב ע"ד. גם יזהר שלא יהיו עליו או תחת מראשותיו דברי ברזל כשישן שלא יתאחזו בו החיצונים, כה"ח אות י"א.

מ. מ"מ יזהר כל אדם בכל מה שאפשר ועכ"פ מי שנאנס ובא לו איזה מחשבה באיזה ברכה מברכות י"ח לא יסיח דעתו מן השאר משום שלא כיון באחת או בכמה ברכות כי זה דומה למי שאבדה לו מרגלית אחת האם יאבד שאר המרגליות שיש לו, אדרבא צריך שמירה מעולה על הנשאות לו, כה"ח אות ט"ו.

נ. עד שישכור רשות הא"י, ומ"מ ישראל הדר יחידי בפנימית מותר לטלטל בחצירו שאין הא"י אוסר על ישראל יחידי.

וטעם האיסור דכולם אסורים בחיצונה שמחשיבין שכולם גרים בה כיון שדריסת רגלם עליו ומצויים שם, וגזרו בזה שמא ילמדו ממעשיו.

אחד בחיצונה אוסר ט.

עין משפט ג.

אור"ח סימן שפב סעיף יז

עין לעיל עין משפט אות א.

עין משפט ד.ה.

אור"ח סימן שפב סעיף יח

יח. אינו יהודי שהשכיר ביתו לחבירו אינו יהודי, אם נשאר לראשון שום תפיסה בבית שיש לו רשות להניח שם שום כלי, יכולים לשכור ממנו. ואם לא נשאר לו שום תפיסה, אז אם המשכיר יכול לסלק השוכר תוך זמנו יכולים לשכור ממנו ט, ואם לאו אינו מועיל אלא א"כ ישכירו מהשוכר.

הגה: ה"ה איש אחר פ שיש לו תפיסה בבית יכולין לשכור ממנו, דלא גרע משכירו.

ט. אף דבכל מקום א"י אינו אוסר על ישראל יחידי הכא גרע טפי דבחצר שהוא לפנים מחצר לא כלם יודעים מי וכמה גרים בפנימית.

ע. אף שלא סילקו בפועל כיון שיש לו זכות לסלקו כל זמן שירצה. וכ"ש דיכולים לשכור מהשוכר שכל הבית שלו עכשיו, מ"ב אות ס"ב.

פ. ולאו דוקא משכיר ששייר תפיסה.